

LA QUICA | presentació |

Antecedents:

Tot i que el poble de Montseny no té tradició gegantera, sí que comença a ser habitual d'uns anys ençà, per Festa Major, de organitzar una trobada de gegants i rebre la visita dels gegants de Sant Esteve, Sant Celoni i Sant Pere de Vilamajor, amb el gegantó d'en Quico inclòs. Acte que té un gran acolliment i gaudi per part de totes les persones veïnes de Montseny.

És per això, i descartant la creació d'una colla gegantera per manca d'efectius humans, que es planteja la possibilitat, amb l'ajut de la Diputació de Barcelona, de crear un capgròs a fi d'acompanyar a les colles assistents en l'esmentada jornada.

És amb aquesta finalitat, que en la reunió oberta a totes i prèvia a la Festa Major d'enguany, es posen sobre la taula dues propostes, una de bestiar, amb la elaboració d'un tritó del Montseny que pugui ajudar a fer promoció econòmica del municipi, o bé, la elaboració d'un capgròs, com a element cultural identitari, decantant-nos majoritàriament per aquesta última opció.

Personatge:

Ja que en Quico de les Vernedes, molt estimat al nostre poble i que ens hagués agradat de representar ja està compromès i molt ben acceptat per part la colla gegantera de Sant Pere de Vilamajor, se'ns acut de oferir-li una parella, en homenatge seu. Alhora que crear un vincle de germanor entre ambdós municipis. Serà una capgrossa i es dirà Quica.

L'estimada d'en Quico serà un personatge fictici, o no, qui sap si no en tenia alguna d'amagada, o que li tingués el cor robat, bé reia quan se li insinuaven suposats «afers», i serà mes o menys com ell, una persona primària, senzilla i molt humil, alegre, desenfadada i molt innocent, ingènua, infantil, que generi simpatia i afecte per part de tothom, una mica quica i una mica beneitona també, però fugint sempre del merament grotesc.

Si coneixeu el personatge d'en Quico sabreu que era una persona amb una certa demència, fruit del trastorn del cretinisme que patia, i el que ens agradaria posar de relleu i en valor en el personatge de la Quica són les virtuts d'aquest tipus de trastorn, la bondat, la innocència, la senzillesa i la alegria, tot i que ella no el pateixi directament.

I la seva, serà una història d'amor, prominent però sense culminar, una mica infantil si tu vols, però autèntica i vertadera. Es veuran d'any en any, per Festa Major, es faran un petó, ballaran, i en acabat comptaran els dies que falten per al següent.

Caracterització:

Per a caracteritzar-la hem creat un procés de participació ciutadana i un taller d'expressió artística a través del web de la Festa Major. En ell s'hi recullen les propostes dels veïns en referència a com creuen que hauria de ser la Quica i es permet inclús de poder-li dibuixar el rostre digitalment amb qualsevol programari de edició de imatges.

Algunes de les propostes que es recullen són les següents:

«Una xicoteta “pleneta” amb cabell llarg i una bona pitrera, així li agradaven a ell»

«Li agradaven rosses, ja que si li insinuaves alguna cosa amb alguna morena feia un só gutural així com quelcom semblant a «Uaaghhh!» deixant entendre que les morenes no li interessaven gaire»

«Presumida, amb els seus collarets i amb el cabell llarg però recollit»

«Una mica desmanegada, deixant-se veure el viso per sota la faldilla, a en Quico li feia gràcia, s'imaginava tota la resta»

«Una dona amb cara alegre i galtes vermelloses. Ufanosa, amb una bona pitrera i un bon cul per remenar»

També s'aprofita a través del web per a recollir anècdotes viscudes amb en Quico a fi de aprofitar per a preservar la seva memòria.

«Un molt bon record d'ell que m'ha quedat ben gravat, és que quan algú el feia enfadar es posava un dit al cantó del front, com si cargolés, i deia “ben beneït”. Jo era petita i em feia molta gràcia. Era un bon home»

«La seva fòbia al toc de les campanes, quan érem menuts i li escarniem el so, recordo que s'enfurismava. Li agradaven molt les dones arreglades amb els seus vestits florejats, collarets i arracades»

«Quan venia a dinar es queixava sempre que als altres llocs les patates eren fortes. Suposo que al faltar-li les dents era la seva manera d'expressar que volia menjar tou»

Bateig:

Lamentablement, a causa de la situació sanitària, enguany no podrem fer-li un bateig com cal. Ens hagués agradat de fer-ho en el marc de la trobada de gegants que organitzem normalment, amb la litúrgia corresponent, però que no podrà ser i haurem d'ajornar fins a l'any vinent.

El que sí que farem serà presentar-la en societat mitjançant una exposició de capgrossos en la hi participaran les colles que vénen habitualment a la trobada de Festa Major. Serà a la Sala de Plens entre els dies 22 i 24 d'agost de 2020.

Ajuntament de Montseny

Amb la col·laboració de:

Diputació
Barcelona